

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., [za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravníštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravníštvo „Slov. Naroda“.

Nemško vohonstvo.

Iz Rusije 18. maja st. st. [Izv. dop.]

Kdor se je kdaj učil na Ljubljanskej gimnaziji, gotovo se ni pozabil, da bolj plemenitega, poštenega, dobrega, kulturnega naroda Bog ni ustvaril, kakor so naši dobri sosede Nemci. Mi Slovenci, imeli smo se naskoz, navzdol in povprek, podrokovodstvom velikonemških pedagogov navzeti „deutscher Treu und Ehre“, in nikoli ne bom pozabil, kako se je jedenkrat dobroznani profesor kar jeze penil, ko je zginil njega katalog. Tedaj nas je obdolzil, da smo mu ga ukrali mi, dočim mu ga je njegova „bessere Hälfte“ pozabila položiti v žep, odhajajočemu v šolo, in dasi smo bili v sedmem razredu in so nekaterim pod nosom že „zelenele“ brke, kričal je na nas: „Lausbuben, Zigeuner, ganz Deutschland soll wissen, was für Hallunken in diesem Schweinelande leben, ich werde in die Zeitungen schrei-“

ben.“ — Mi smo trepetali, videč to „Berserkerwuth“, in gotovo bi se bil mož še huje izpozabil, da se ni javila rešiteljica v podobi hišine, katero je „gnä' Frau“ bila poslala s katalogom v sedmi razred. Profesor ga je vzel, nehal je bujaniti, no svojih psokv ni vzel nazaj. Takih prizorov je bilo mnogo, in kakor čitam ima Ljubljanska gimnazija čez dobrih dvajset let, take pedagoge, ki so posobljenje vseh prekrasnih svojstev „der grossen, edlen deutschen Nation“.

Kdor se je torej učil na Ljubljanskej gimnaziji, ve ocenjati poštenost in kulturnost Nemca in se more navzeti straha in trepeta pred Germanije veličjem. Ker sem tudi jaz mej takimi, bavl sem se že mnogo z Nemci, no ob jednom „kačestvu“ Nemcev, ki pri njih cvete čudovito razkošno, dozda nesmo še govorili. Vsak pošten človek prezira in zaničuje vohona, a vohoni so, kakor trdi Bruseljski dopisnik „Novega Vremena“, vsi nemški patrijoti na vsej božjeji zemlji. Biti vohonom, to je prva božja zapoved nemškega boga in Nemci jo vestno in natanko izpolnjujejo, odkar jim je osoda dovolila okraštati bogato Francijo in — bogatega hanoverskega kralja. „Ad majorem gloriam Germaniae“ ustanovil je Bismarck takoj posle zjedinjenja Germanije vohonstvo v vseh deželah in državah, „vo gradčih i vesjah“ vse božje zemlje s tako čudovito sistematičnostjo, da more z njim tekmovali le še „črna internacionala“, ki se je mej drugim bodi rečeno, v poslednje čase oddala celo njemu v roke in deluje tam, kjer jej dovoljuje, na korist božjo in Bismarckovo.

V Germaniji, posebno v Prusiji, je vohonstvo sveta dolžnost vsakega pravega patrijota. Grofi in baroni, meščani in delavci, častniki in hišine in kuharice, vsi vohunarijo s tako strastjo, ki je dostojna boljšega dela. Prusija trati na vohonstvo vsako leto 6½ milijonov! Centralno vodstvo vohonstva je kneza Bismarcka pisarna, ta stoglava hidra, ki je svoje tipalnice razprostranila po vsem svetu. Gardijski general v. Holleben in sekcijski načelnik ministerstva vnanjih zadev stojita na čelo tej plemeniti instituciji. Oficijalno glasilo vohonskega oddelka je „Berliner Tagblatt“. Vsi njega inostrani dopisniki so vohoni. Pariški dopisnik tega lista, Otto Bran-

des ima celo navlaš „bureau“ v Parizu, v katerem mu pomaga ujeja tašča, Fran Pehlecinger. Brandesove dopise daje uredništvo v korekturo samemu Bismarcku in še le z njega popravkami jih potem tiska.

Nemško vohonstvo deli se na tri razrede.

1. Višje ali centralno vohonstvo. Agenti tega razreda stoje po predmetu, o katerem morajo vohati, v službi ministerstva inostranih zadev, ali generalnega štaba ali pa višje Berolinske policije. Osobje nabira se izmed štabnih častnikov v Pottsdamu in Berolinu, izmed višjih uradnikov, uč en j a k o v, umetnikov (vide Piloty) in ženske višjega sveta in „demonda“ (Venus vulgivaga). Agenti višjega vohonstva razsipani so po vsej Evropi in kakor okoliščine zahtevajo, prepeljavajo se iz mesta v mesto. Največ jih je v Parizu. Oni, kakor šurki (po ruski se ta živalica imenuje „prusák“) lazijo v vsako društvo, prislanjajo se k redakcijam časopisov in zlezejo celo v oficijalni svet. Nedavno je kot hišina pri nekem generalu francoskega generalnega štaba nekaj mesecev služila Nemka; pokazalo se je potem, da je ta hišina žena častnika pruskega generalnega štaba. Časnik „Gaulois“ ima kot materijalnega pokrovitelja Nemca Beckmanna; zato je bil v aferi Schnäbela vedno na strani Germanije.

Ženske igrajo v vohonstvu veliko ulogo in treba priznati, da jo izpolnjujejo odlično, najemajo se kot hišine, kuharice, pestunje in pripravljene so na vsako grdobu, da le potrebno izvedo.

Drugi razred vohonov nosi gromka, večinoma izmišljena imena in naslove in razpolaga velikimi denarnimi sredstvi. Oni se gonijo za ljubovnicami državnikov in ministrov in kupujejo od njih tajne. Mnogi Parižani poznajo nekega „italijanskega“ pevca, ki poje na večerih (soirée) ministrov in ki ni nihče drug, nego Nemec, ki ima za ženo rusko Poljko. Ti agenti redko govore nemški in imajo znanstva samo s častniki in vojaškimi uradniki, utrdbe pregledujejo z binoklom v rokah, nikoli ne risajo in vse kar pišejo, je pisano s šiframi. Oni imajo po nekolike potnic (passe-port), no ni jedne pruske. Navadno imajo inozemske naslove: markiz, vicomte itd. Izbirajo si liberalne profesije; tako je znani bankir Erlanger, prijatelj in vohon Bismarcka, konzul

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Sedemnajsto poglavje.

(Dalje.)

„Surov! o ne!“ odgovorila je Mabel brzo, ki je odtegnivši se hipni raztresenosti, opazila Rozino nemirnost. „Hotel ni biti surov, iznenaden je bil, to je bilo vse. Roza, mene močno zanima Ivan; podoba je, da je kaj blagorčen dečko.“

Roza se je videla neizrečeno vesela. „To je Ivan res, gospica Mabel,“ vskliknila je brzo. Osrčena govorila je o njem ter ni nehala prej, dokler ni vseh njegovih dobrih lastnostij naštela.

V nje hvali se je videla neka bojazen in skrb, da bi te dobre lastnosti pokvarili slabi uplivi polične trgovine. Mabel, zmotrena po jutranjem dogodku, je sedaj bolje nego poprej razumela požrtvalnost in stanovitnost, s katero ga je mala sestra kolikor mogoče skušala pri sebi imeti.

Ta imenitni slučaj se je utisnil globoko v

Mabelino srce. Podal jej je bil priliko, da je storila dobro delo, ter je napravil novo vez sočutja in ljubezni mej njo in Rozo.

Osemnajsto poglavje.

In oni, katerim smo zaupali s trdno vero, obrnili so se ter nas zbadli v srce v prsih — In življenje zdelo se je kot ničeva prevara, Od katere se obrnemo v stran — z bolnim srcem in ranjenim.

Spomladanski meseci so skoro minuli, priroda se je skoro popolnem razvila in poletje se je bližalo. Mestni vrtovi so vsi bujno zeleneli in bresti so nad tratami zibali pokajoče popkovje in gosto listje, ki je od dne do dne temnejšo senco delalo. Tice so popevale po vejah ter sedaj pa sedaj po hišnih žlebi in odprtih oknih visokih poslopij posedale. Mehka sapica, opoldanska toplota, kričanje in šumenje otrok in gorečnost živalskega in duševnega življenja po cestah in ulicah so pričale o ponovljajoči in oživljajoči moči, s katero poletje in solnce celo v srce velikega svetovnega mesta segata.

Neko krasno jutro konci meseca maja je stala Mabel z malim poljalom v roki pri oknu svoje na-

pravne sobe ter je nemarno gledala na lepo prostorno dvorišče. Pomakala je nekaterim cveticam; bile so Henrikovo pomenljivo darilo, katero jej je bil pred mnogimi meseci poklonil. Nje duh se ni pečal z opravičilo; nje oči so res zrle na solčno trato malega vrta, a sanjarsko smehljanje na obličji je naznanjalo, da je njen duh pohajal po radostnih poljanah žive vobraznosti. Očina biša je bila še zmeraj polna skrbij, sedanost polna grenkosti in bodočnost polna britkosti. A s temi se niso pečale nje sanjarije, kajti udajala se je popolnem radostni vobraznosti ter je za trenotek odganjala vse mučne misli in se polna najljubših nad pečala le z obilnim veseljem, katero prvo potovanje mladi devojki ponuja.

Ko je še v šolo hodila in ko še ni bila svobode okusila, razdraževala je nje mladostno nautušenost najbolj nada, da bode neki dan obiskala velikolepne slape Trentonske, velikanski slap Niagare in veletok sv. Lavrencija s tisočernimi otoki. Hrepenela je, da bi te natanko poznala, predno se bi udajala gorečnim nadam potovati v inostranski svet.

To pa je bilo le nejasno hrepenenje v primeri mičnim podobam, s katerimi je Dudley, dobro

neke inostrane države v Parizu. To mu je pomoglo, da ga neso posadili v temnico za „börsenschwindel“.

Vojaški atašeeji v Parizu imajo na razpolaganje svoje nekoliko takih vohonov; no i sami zanimajo se zelo goreče za to blagorodno delo. Podpolkovnik Villame, pruski vojaški atašee, bil je ves čas svoje službe v Parizu marljiv vohun in ni igra slučajja, da je Bismarck tega podlega vohona zdaj poslal k nam v Petrograd. Razen teh dveh razredov ima še takozvano teritorijalno vohonstvo, ki je razsejano po vseh državah. Te vrste vohuni sede vselej na enem mestu, so ali trgovci ali peki, klobasniki ali pa imajo kak drug posel. Nikoli ne bom pozabil, kako ljubeznjivo je vsprejel dva častnika in mene na lanskih manevrih neki Nemec, ko smo bili v pohodu iz Poltavske gubernije v Orel. Živi ta Nemec kot žitni trgovec v mesteci Suhem, to je na potu, po katerem se odpravlja vsako leto konjica in artilerija s kavalerijskih manevrov na zjedinjene s pehoto manevre v Orel. Dočim so vojaški „nočlegi“ ruskemu človeku nadloga, ta Nemec vselej hrepeni vsprejeti pod svojo streho več častnikov, nego je treba. On govori mnogo, je grozno prijazen, ugoščuje kolikor se da, pri čemer mu pomaga njega soproga. Oba sta iz Königsberga in znamenita posebej zato, ker mož govori, da je on „Nemga“, žena pa govori, da je ona „Nemes“. Jaz seveda sem se pritajil in mislila sta, da sem brat kaknega častnika. (Konec prih.)

Govor poslanca Kluna

v državnem zboru dne 10. maja 1887.

(Konec.)

Odvračamo od sebe vso odgovornost za prihodnje Tržaške razmere. Ako pojde tako naprej, zginili bodo sicer najprvo Slovenci v Tratu, toda, gospoda moja, nikar se ne varajte: Nemci pojdejo kmalu za njimi! (Prav dobro! na desnici.)

Razmere, katere sem popisal, tirjajo resno pozornost, in gospod naučni minister ima tukaj jako široko in hvaležno polje, da pokaže svojo strogost. (Prav dobro! in veselost na desnici.)

Žalibog smo včeraj in danes slišali od gospoda ministra take besede, da imamo malo upanja boljše prihodnosti. Zdi se mi, da bodo naše tožbe in opomini utihnili brez uspeha ob njegovih ušesih, kakor pri njegovih prednikih. To tembolj obžalujemo, ker so nas prej s tem tolažili, da so naše tirjatve od tega zavisne, kako se obnese poskus na Kranjskem. Gospod minister je moral v budgetnem odseku priznati, da se je obnesel poskus na Kranjskem, in da je uspeh dovoljen. Iz tega bi morali sklepati, da se bodo tudi v drugih deželah izpolnile želje slovenskega prebivalstva, toda slišali smo le ugovore in izgovore. (Prav dobro! na desnici.) V vsakdanjem življenji se človek navadno izgovarja, kedar neče ničesa storiti. (Prav res! na desnici.)

In vendar ne tirjamo nobenih koncesij (Pravičnost! na desnici), mi prosimo le svojo pravico. Ne želimo družega, kakor da se tako uravna ljudska šola za slovenske otroke, kakor je uravnana za nemške in italijanske otroke, to je: slovenski materini jezik naj bo za-nje jedini poučni jezik.

In da je to mogoče, naj se učiteljske pripravnice tako uredi, da bodo učitelji v resnici zmožni,

poučevati slovenske otroke v slovenskem materinem jeziku. (Tako je! na desnici.) Da svoje gotovo skromne prošnje toliko bolj podpremo, prosim visoko zbornico močne podpore in priporočim to-le resolucijo (here):

Glede na to, da sedanja jezikovna uravnava za slovensko prebivalstvo namenjenih javnih ljudskih šol nasprotuje členu 19. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867, št. 142 D. Z. se vladi naroča, naj potrebno ukrene, da bode na vseh za Slovence odločenih javnih ljudskih šolah na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem in sicer že s pričetkom šolskega leta 1887/88 slovenski jezik jedini učni jezik, v kolikor to že sedaj ne velja. Ako se ima nemški jezik po želji onih, ki šolo vzdržujejo, tudi naprej še obdržati kot učni predmet, mora vlada na to gledati, da se to godi brez vsakateri sile, in le v toliki meri, da ne ovira pravega učnega namena ljudskih šol, torej nikakor ne pred dovršenim tretjim šolskim letom, in v takem številu šolskih ur, ki je v pravi razmeri z drugimi zaukazanimi učnimi predmeti, in ki se ima natančno določiti v učnem načrtu.

Dalje se vladi naroča, učiteljski pripravnici v Ljubljani in v Mariboru in deklško pripravnico v Ljubljani tako urediti, da se bodo vsi predmeti poučevali v slovenskem učnem jeziku, izvzemši pedagogiko, nemščino, zemljepisje in zgodovino, za katero naj do preklica ostane nemški učni jezik. Na enak način se imajo izučevati za ljudske šole na Koroškem namenjeni učitelji.

Preden končam, omeniti hočem še neke stvari, o katerih se je včeraj in danes govorilo v visoki zbornici.

Gospod poslanec Šuklje je opomnil, da je deželna šolska oblast na Kranjskem izključila iz vseh šolskih knjižnic pesni g. profesorja Edvarda Samhaberja iz domovinskih, verskih in нравnih ozirov. Da je svojo trditev potrdil, prebral je dotični odlok deželnega šolskega sveta na Kranjskem. Kdor se hoče o tem prepričati, ali je bila opravičena razsodba deželnega šolskega sveta, temu so pesni profesorja Edvarda Samhaberja tukaj na razpolaganje.

Kaj se je pozneje zgodilo, ne vem; po besedah poslanca Bendel-a pa moramo soditi, da se je pričela proti profesorju Samhaberju preiskava, ki se je za-nj ugodno končala. Preiskava je mogla biti le disciplinarna, torej ni ovrgla prejšnje prepovedi. Vender me ni to nagnilo, da sem stvar še enkrat omenil, temveč izjava poslanca Bendel-a. Rekel je, da je danes došlo poročilo (čujte! na desnici), da se je preiskava ugodno končala za profesorja. Usiljuje se mi vprašanje, kako je zvedel gospod poslanec Bendel, kaj je danes od deželnega šolskega sveta došlo iz Ljubljane naučnemu ministerstvu. (Čujte! Čujte! na desnici.) Jaz sicer vem, da je g. poslanec c. kr. profesor v Pragi, ki je v svojem govoru tako krepko poudarjal svojo popolno nezaupnico vsemu ministerstvu, kakor tudi posameznim njegovim članom — odrekel je tudi dispozicijski zaklad — in se je izjavil, da tudi v prihodnje ne bo dovolil nobenega novčiča, vender ne vem, da je ob enem zapisnikar pri c. kr. naučnem ministerstvu, in da pridejo takoj prvi dan v njegove roke ministerske zadeve.

Tudi vem, da deželni šolski svet v Ljubljani ni

ob enem sporočil gospodu profesorju, kar je poslal c. kr. naučnemu ministerstvu. (Čujte! Čujte! na desnici.) Morda bo nam to zadevo pojasnil g. naučni minister, ki je pri nastopu svoje službe živo priporočal svojim uradnikom uradno tajnost, ali morda oni gospod poslanec na levi strani visoke zbornice, ki je včeraj govoril, da se je že ohladilo politično zanimanje za gospoda naučnega ministra. (Prav dobro! na desnici.)

Se jedno prošnjo imam do Nj. Vzvišenosti, ako-ravno odkritosrčno priznam, da nimam veliko upanja, V nekaterih deželah poteče službina doba raznim nadzorniškimi oblastim, in treba jih bo vnovič sestaviti. Morda pride edenkrat čas, da bodo v mnogih važnih zastopih, torej tudi pri šolskih nadzorniških oblastih upeljali kurije (Prav res! na desnici.) Tako ne bodo manjšine zatirane in v svojih zadevah bodo same odločevale. Vendar ne upam, da bi se to kmalu in lahko zgodilo. Zato prosim visoko vlado, da pri novi sestavi šolskih oblastij vsled svoje pravice tako posreduje, da bodo tudi manjšine imele svoje zastopnike v deželnih, okrajnih in krajnih zastopih, v katerih do sedaj niso imele nobenih zastopnikov. Dalje polagam na srce, naj vlada imenuje take šolske nadzornike, ki so za važno službo dovolj izurjeni, pravični, zmerni in previdni možje in popolnoma znajo materin jezik šolskih otrok, kar tirja postava, in da niso politični nasprotniki onega naroda, kjer imajo svojo službo.

S tem sem končal svojo nalogo. Še jedenkrat prosim, visoka zbornica naj vsprejme nasvetovano resolucijo. Visoka vlada pa je naj ne prezre, marveč v resnici izvrši. (Glasna pohvala na desnici. — Govorniku čestitajo od mnogih strani.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. junija.

O binkošti bil je v Brnu shod moravskih Čehov. Dr. Dvořák se je pritoževal, da srednja stranka v deželnem zboru podpira samo Nemce, četudi so jo pri volitvah Čehi podpirali. Nek Brnski odvetnik je nasvetoval, da naj vsi češki državni poslanci odlože svoje mandate, da bode narod sodil, če je njihova politika prava. Večina shoda se pa ni strinjala s tem nasvetom.

Vnanje države.

„Novostim“ se poroča iz Bolgarije, da sedaj nikdo več ne misli na povrat kneza Battenberga. Stambulov se je izjavil, da Battenbergove stranke v Bolgariji več ni, toda dinastično vprašanje je pri nas vedno na dnevnem redu. Ko bi dobili kneza, začela mu bode nasprotovati opozicija, ki se bode identifikovala s stranko kneza Aleksandra. Za opozicijo bode Battenbergan to, kar je v Srbiji princ Karadjordjević. Če bode nov knez izročil vladu Cankovcem, bode sedanja vladna stranka agitovala za Battenberga, četudi sedaj, izvzemši nekoliko vzhodnorumelijskih častnikov, nikdo ne mara zanj.

Ker demonstracije francoskih radikalcev za Boulangerja neso bile tako velike, kakor se je pričakovalo, sklepajo razni listi, da radikalci nemajo toliko privržencev mej narodom, kakor se je do sedaj navadno mislilo. — Ruski listi so večinoma še precej zadovoljni z novim francoskim ministerstvom, ki se je izjavilo, da hoče nadaljevati dose-danjo vnanjo politiko.

tal, kader je o obljubljenem potovanji govoril. Trepetal je srce, ko je skrivši premišljevala nejasne, napolglasne besede, s katerimi se je blagrov, da je v tem slučaju kot tudi v vseh drugih njegova sreča ž njeno srečo sklenena.

Nikdo izmeje imenitne družbe ni hotel zapustiti Novega Yorka, dokler bi ne minula dolgo že razpravljana svatovščina v gospodski hiši na kmetih malo kilometrov pred mestom. Imenitna gospoda je to svečanost pričakovala z velikimi nadami ter se dalje nego navadno v mestu mudila.

Ta svečanost se je hitro bližala. Mabel je pri oknu stoječ preštevala dni, kateri morajo miniti, predno se bode na kratko potovanje podala; kar jej je prijetno premišljevanje pretrgala misel, da še ni imela prilike to očetu naznaniti. Toli gotovo mislila je, da doslej dana jej svoboda tudi v sedanjem slučaju ne bode imela nobene ovire, da o tem ni dalje mislila. Kar so nje premišljevanje motile ne-navadne stopinje v njeni sobi; ozrši se je ugledala očeta z listom v roki.

„Ravno sedaj sem od tvoje tete Margarete dobil list“, rekel je oče začuden Mabeli.

(Dalje prih.)

poznajoč vso lepoto ameriškanskih pokrajin, nje vobraznost nagibal in nje srce oživljal. Tako živo popisoval jej je lepo domovino.

Zgovorni njegov jezik je le zamogel te veličanske in slikovite pokrajine okrasiti z novo lepoto in čarobo. Leško je misliti, kako zelo se je Mabel nadejala veselja, da bode te priljubljene jej kraje v njegovi družbi obiskala. Ker jej je sam razodel vsakatero posebno lepoto in mičnost, mislila je, da bode nje ponovljena naudušenost njemu prebudila jednako, še ne celo večje veselje, nego je je enkrat poprej občutil.

Ko so začetkom spomladi prijatelji pogovarjali se o raznih načrtih za poletno dobo, izrekala je Mabel večkrat ž ljo, da bi meseca julija potovala. Ko se je čas približal, naznanil jej je gospod Vaughan, da mu opravila nikakor ne dopuščajo potovati. Mabel se je v malem krogu očitno izrazila, kako hudo jo boli, da so jej vsi načrti o potovanji tako nenadoma po vodi splavali.

„Zakaj pa bi ne šli pogledat slapov?“ vzkliknil je Dudley neki večer, ko je bila mala družba pri gospej Leroyevi ter je slučajno o tem govorila.

„Gospa Leroyeva, gospa Širokoglavka, ali se vam dopada ta misel? Gospodine Earle, vi ste

ravnokar govorili da ne veste, kaj bi bodoči mesec počeli.“ Nagovarjal je še razne druge, slučajno prisotne osebe, ter je z vedno novimi razlogi vedel svoj nasvet priporočati.

Dasi je bil predlog le v šali storjen, vender so mu vsi pritegnili. In Dudleya je veselilo, da se bode njegov na videz nepremišljeni nasvet izvršil. Večina družbe je bila lenuhov izmeje imenitne gospode, — priznanih družbinih troto, ki neso nobenega opravila in nobenih skrbij imeli. Soglasno pritrdili so načrtu in poti, katero je Dudley nasvetoval.

Gospod Leroy je bil začetkom meseca maja zapustil Novi York, da bi se nekojih imenitnih obravnjav v zahodu udeleževal; tako je Ludvika leško letala za svojim veseljem. Mabel tudi ni nikakor dvoumila o prevoljenji dobrega očeta ter je rada pritegnila načrtu, ki je bil njej na ljubo, kot je mislila, nasvetovan.

Tako se je porodil načrt, ki je od dne do dne bolj ugajal in kmalu postal najimenitniši predmet pogovorov mej Mabelo in njenimi prijateljicami. Vsi so se ga neizmerno veselili. Mabeli pa je srce kar trepetalo sanjarske radosti, ko je polna nad poslušala tihe besede, katere jej je Dudley v uho šepet-

Ko je abisinski poveljnik Ras-Alula premagal Italijane, so vsi italijanski listi zahtevali, da se takoj začne velika vojna z Abisinijo. Sedaj pa je naidušenost za vojno se že podela. Narod spoznava, da ne kaže z Abisinijo začeti vojne, ki bi stala od 300—400 milijonov frankov, pa bi nazadnje vender dosti ne koristila. — V San Pier d' Arena je bil velik tabor proti vladni afriški politiki. Predsedoval je taboru poslanec Armiroti. Govorila sta poslanca Saschi in Pellegrini in več delavcev. Zahtevali so, da se odpokličejo čete iz Afrike, obsojali so zvezo z Nemčijo, zlasti pa z Avstrijo, namesto katere naj bi se sklenila nekaka latinska zveza.

Belgijska kraljeva rodbina preselila se je v grad Laeken. — Kakor se govori, se je belgijska vlada sporazumela s sosednimi državami, da bi jej vsaj indirektno pomagale zatreti delavske izgrede. — Rudnik Allianz blizu Charleroi so z dinamitom razstrelili.

Angleško-turška pogodba zastran **Egipta** Francozom ne ugaja. Posebno njim ni prav, da Angleži ostavijo Egipt le pod gotovimi pogoji, ki so pa taki, da bodo Angleži lahko ostali v Egiptu, kolikor časa bodo hoteli. Pa tudi varstvo Sueskega prekopa se še ni dosti zagotovilo.

Po novejših poročilih iz **Afganistana** so se ustajniki okrog Kandaharja pokorili čimrni. — Angleški odposlanec afganske komisije polkovnik Ridgeway odpotoval je v London, da bo poročal vladi o delovanju in rezultatih komisije.

Domače stvari.

— (Včerajšnji „Slovenec“) govori o nekkih homatijah v „Narodni Tiskarni“ in naznanja, da bodo stavci baje ustavili delo. Z ozirom na to dolžnost je podpisnemu odboru izjaviti, da v „Narodni Tiskarni“ ni bilo nikakih homatij in da tudi stavci neso imeli nikakega povoda ustaviti delo. Sprememba upraviteljstva izvršila se je z ozirom na predloge običnega zbora in druge važne okolnosti valed soglasnega sklepa odborovega.

V Ljubljani, dne 3. junija 1887.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“.

— (Naznanilo.) Ker je gosp. Vekoslav Rudolf resignoval na svoje mesto, imenoval je upravni odbor „Narodne Tiskarne“ v svojej včerajšnji seji za upravitelja tiskarne gospoda Dragotina Hribarja.

— (Odbor za sprejem Čehov) imel bode sejo jutri večer ob šestih v čitalničnih gornjih prostorih.

— (Pesniku S. Gregorčiču,) ki sedaj biva v Logatci, priredili so tamošnji pevci včeraj zvečer podoknico.

— V (V Buzetu) izvoljen je jednoglasno županom g. Fran Flego, jeklen narodnjak.

— (Trgovsko bolniščno in penzijsko društvo v Ljubljani) praznuje v nedeljo dne 5. t. m. po pravilih določeno obletnico s sv. mašo v kapeli tukajšnje hiralnice, h kateri vabi vodstvo člane in prijatelje društva.

— (Kraj vsakoletni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda) določuje po §. 13 glavnih pravil družbino vodstvo v Ljubljani. Valed gorke želje Tržaških rodoljubov se je ob predčerašnji odborovi seji sklenilo, da bode naš drugi veliki družbin zbor letos v Trstu: v torek 19. julija. Povabila k tej veliki skupščini z njenim dnevnim redom vred pa se bodo prijavila po zahtevi istega §. štirinajst dni poprej na primeren način. — Glede na pričujočega vodstvenega sklepa se opozarjajo domorodci vseh slovenskih pokrajin, naj po zahtevi §. 12 istih pravil izvolijo za veliko skupščino takih podružničnih zastopnikov, ki jim bo veselje ogledati si ob tej ugodni priliki naš Trst ter prepričati se tam, kako zvesto za našo vzvišeno stvar bijejo srca ob obalnih Jadranskega morja.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v 6. števil. nastopno vsebino: Zjutraj. Pesen. M. Vilhar. — Markovčev Jožek. — Pripovedka o kozi. (Ruska narodna.) — Ne muči živali. — Lepa beseda najde lepo mesto. — Vzpomladanske slike. — Savo Során. — Vzpomladansk večer v gozdu. — Češko. — Pisma mlademu prijatelju. — Listje in cvetje. — „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Koncert,) katerega priredita gospa Milka Gerbičeva in g. Fr. Gerbič s prijaznim sodelovanjem gosp. pl. Ohm-Janušowskega, bode v nedeljo dne 5. junija 1887 v Kranju, v dvorani narodne čitalnice točno ob 8. uri zvečer. — Vspored: 1. a) Chopin: „Mazurka“, b) Schubert: „Impromptu“, igra g. Janušowsky. — 2. Donizetti: Arija iz opere „Linda de Chamounix“, poje g. Fr. Gerbič. — 3. Meyerbeer: Arija pažetova iz opere „Hugenoti“,

poje gospa M. Gerbičeva. — 4. a) Jensen: „Nokturna“, b) Wagner: Introdukcija iz opere „Lohengrin“, igra g. Janušowsky. — 5. a) Iv. pl. Zajc: „Lastovicam“, b) Fr. Gerbič: „Želel bi, da bil bi ptica“, poje g. Fr. Gerbič. — 6. Rossini: Koloraturna arija iz opere „Seviljski brijač“, poje gospa M. Gerbičeva. — 7. Chopin: „Polonaise“, igra g. Janušowsky. — 8. Arditi: „Govori“ (valček), poje gospa M. Gerbičeva. — 9. Meyerbeer: Dvospev iz opere „Hugenoti“, pojeta gospa M. Gerbičeva in g. Fr. Gerbič. — Ustopnice se bodo dobivale zvečer pri kasi za osebo po 40 kr., za družino 3 oseb pa po 90 kr.

— (Mitničar pri Černuškem mostu) je silno komoden gospod. Komaj se zmrači, že zapre cesto in se uleže k počitku in gorje ti, kdor se pripelješ tod mimo! Mož mora imeti čisto vest, kajti spanje njegovo je zdravo. Kliči, žvižgaj, pokaj z bičem, vse zastoni. In če si ga slednjič srečno zbobnal na kak način, mar misliš, da pride po denar k vozu? O kaj še! Z voza moraš, k oknu mu moraš nesti mitnico in pustiti konje med ceste. In posebno glej, da imaš drobiž pri sebi, če hočeš priti naprej! In če gre dež? Če je zapal sneg in si ti v Ljubljani s trudom zlezel v kožuh in si zavil nogi pred mrazom? Če imaš morebiti mlada, iskra konja in si sam na vozu? Nič ne pomaga! Z voza zlezi in nesi mitarino k oknu in drži se, da ti v jezi ne uide kaka razžaljiva beseda: mitničar je uradna osoba! — Ali ne bi bilo dobro, da ravnateljstvo, o katerem smo prepričani, da ne želi občinstva in komodirati po nepotrebnem, da ravnateljstvo temu gospodu colnarju ponovi njegove dolžnosti?!

— (Na smrt) obsodilo je včeraj porotno sodišče 30letno Ano Grdinec, iz Šentjurja pri Rudolfovem, ker je dne 1. aprila t. l. svojega 15 dni starega otroka v Gruberjev kanal vrgla. Zatožena se izgovarja, da jej otrok mej tem, ko je prala, zdrknul v vodo in da je sama prišla javit to nezgodo k policiji. Otrok, ki so ga nekaj dni pozneje našli, bil je popolnem nag. Ana Grdinec bila je že 1884 l. zaradi detomora obsojena na 6 let težke ječe, od katerih je dve leti dostala, potem pa bila pomiloščena. Takrat je otroka tako dolgo ob kamen bila, da je bil mrtev. Tudi za svojega prvega otroka se nič ne briga, nje sestra mora zanj skrbeti. Zato žena Grdinec je, kakor že njen očurni obraz kaže, jako nečloveškega srca. Otroku, ki ga je v Gruberjev kanal vrgla, že v porodišnici ni hotela potrebne hrane dajati in zdravniki morali so jo siliti s tem, da so odredili, naj se jej daje samo čista juha, kadar otroka dojila ne bode. Porotniki so dano jim vprašanje jednoglasno potrdili in sodišče obsodilo je Ano Grdinec, ki je obsodbo popolnem mirno poslušala, na smrt.

— (Pred porotniki) stal je včeraj 18letni Josip Klemen iz Predjame na Notranjskem zaradi hudodelstva rop. Obtoženec ima le malo šolske omike, brati zna nekoliko, pisati pa nič. Kaznovan je že bil zaradi nevarnega pretenja in zaradi tatvine. Dne 27. februarja t. l. prišla je beračica Ivana Klančič k zatoženca materi, pri kateri je prenočila. Ker zjutraj za zajutrek neso kruha imeli, dala je beračica 5 kr., da so kupili kruha, katerega so potem skupno použili. Ko je potem beračica Klančič odšla, stekel je zatoženec za njo in dobitvejši jo zavezal jej z robcem oči ter jej siloma iz nedrj vzal priberačenih 30 kr., potem pa hromo beračico pustil v snegu in zbežal. Može, ki so beračico našli v snegu ležečo, šli so takoj na zatoženca dom in tam konstatovali, da ima še mokre črevlje. Sezuli so mu jih in dognali, da se popolnem ujemajo s sledom v snegu. Zatoženec dejanje odločno taji, a porotniki so stavljeno vprašanje jednoglasno potrdili in Josip Klemen bil je obsojen na 5 let težke ječe.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) priredi prihodnjo nedeljo 5. t. m. izlet v Godič k županu g. H. Kronabethvogel-nu. Odhod iz Kamnika točno ob 2. uri popoldne. Pri neugodnem vremenu preloži se izlet na drugo nedeljo.

— (Prostovoljni požarni brambi Verdski) na korist bode v nedeljo dne 5. t. m. javna tombola, pri kateri bode svirala godba domačega pešpolka. Dobitki so mnogobrojni in raznoteri, kar tice po 20 kr. in se dobivajo v prodajalnici g. Ig. A. Jelovška na Vrhniki, v nedeljo pa na igralnem prostoru. K obilni udeležbi vabi uljudno poveljništvo gasilnega društva na Verdu poleg Vrhnike.

— (Akad. društvo „Triglav“) ima v soboto dne 4. t. m. svojo III. redno občno zboro-

vanje in sicer s sledečim dnevnim redom: I. Čitanje zapisnika. — II. Poročilo revizorjev. — III. Predlog odbora. — IV. Pogovor o dijaškem shodu. — V. Slučajnosti. — Lokal: Hotel „goldenoss“ — Mariabilferstrasse. — Začetek ob 1/9 uri zvečer. — Gosti dobro došli!

— (Nova knjiga) izšla je pod naslovom: „Logika. Prijateljem modroslovja napisal dr. Josip Križan, kr. gimn. profesor v Varaždinu. 1887. V založbi „Popotnika“. Tisk tiskarne sv. Cirila v Mariboru. 92 str.“ Gospod pisatelj posvetil je knjigo velezaslužnemu rodoljubi gosp. dr. Ferdinandu Dominkušu v Mariboru „v znak neprenehljive hvalečnosti“. Ta knjiga ima svojo zgodovino. Kakor g. pisatelj v predgovoru sam pripoveduje, ležal je rokopis več let pri odboru „Matiče Slovenske“, a ker logika ni knjiga, ki bi zadovoljila vse njene ude, zato se odbor ni mogel odločiti, da jo izda. Da pa trud ni bil zaman, izročil je g. pisatelj svoj rokopis uredništvu „Popotnika“, da ga priobči v svojem listu in priredi potem poseben natis. Tako se je tudi zgodilo in tako smo Slovenci dobili knjigo, ki je prva v tej stroki. Baš zaradi tega, ker je moral ledino orati, imel je g. pisatelj izvestno težko delo, posebno glede terminologije, katero je pa večinoma dobro pogodil. Jezikoslovci utegnejo tu in tam kaj ugovarjati, a do njih obrača se pisatelj v predgovoru sam, proseč je, naj mu blagovoljno pripomagajo, da pri novi izdaji iztrebi in popravi vse pomanjkljivosti, kajti brez začetka ni napredka. Razumnikom slovenskim prav toplo priporočamo Križanovo „Logiko“, naj pridno segajo po njej, da bode kmalu razprodana, kar bode nam v čast, gospodu pisatelju pa v zaslužen zadoščenje.

— (V Toplice na Dolenjskem) došlo je pretekli mesec vsega ukupe 164 oseb. Neugodno vreme v drugi polovici maja je zakrivilo, da število gostov ni bilo obilnejše

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. junija. Ministerski tajnik g. Levičnik dobil naslov in značaj sekcijskega sovetnika.

Kiel 3. junija. Cesar in princa Viljem in Leopold semkaj dospeli.

Peterburg 3. junija. Iz Merva se javlja, da so dne 25. maja blizu mesta Kirki stanujoči Afgani posekali štirinajst boharskih uradnikov, ker neso pregovorili prebivalstva, da bi se bilo ustavljalo Rusom, ko so se začeli pomikati proti Kirki. Dne 24. maja došel je v Kirki rusk oddelek, obstoječ iz batalijona pešcev, sotnije kozakov in jedne baterije. Prebivalci in beg so došli Ruse v prisotnosti ruskega diplomatskega agenta v Bohari simpatično pozdravili.

Szegedin 2. junija. Valovi Tise prodrli so zatvornice pri Kis-Tiszi in Porgany, 100.000 oral je okolu Szegedina pod vodo. Škoda velikanška. Na naspih stoji veliko tisoč goveje živine in ovac. Prebivalstvo beži s krajev, kjer preti nevarnost.

Razne vesti.

* (Rudolf Falb) se je zopet jedenkrat s svojim humbugom opek. „Popolano Ligure“ izhajajoč v San Remo pripoveduje, da je Falb z nekim Denzo, ravnateljem observatorija v Moncaliere, stavil 30.000 lir, da bode dne 29. maja po Liguriji zopet potres. No 29. maja je že za nami, potresa pa še ni in Falb bode plačal stavljenih 30.000 lir, če jih sploh ima. Sicer pa je zaradi tega Falb še vedno velik učenjak — saj v očeh nemških listov.

prinaša v VI. zvezku naslednjo vsebino: 1. Gorázd: Balada o jezeru. — 2. S. Savec: Postillon d' amour. Povest. XI. — 3. J. Stare: Pisma iz Zagreba. XVI. 4. E. Lah: Črtice o ljubljanski čitalnici. — 5. Fr. Prevec: „Trojno gorje“. Pesem. — 6. Velimir: „Sirota Jerica“. Povest. — 7. Jos. Apih: Plemstvo in narodni razvoj. III. — 8. Jos. Kržišnik: Rondeli. — 9. I. Šubic: Rastlinske bolezni. III. — 10. Janko Kersnik: Testament. Povest. VII. — 11. A. Fekonja: Kako in zakaj je Stanko Vraz postal Ilir? III. —

12. Književna poročila: III. F. Hubad: Imenitna knjiga. (Dalje.) — 13. — V zaščitenje. (Dalje.) — 14. Listek: Stritarjevi zbrani spisi. — Zabavišče. — Anton Hribar. † — Zvončki. — Trubarica-Celjanka. — Nekaj za zgodovino Škofje Loke in njene okraje. — Nov znamenit rimski grob. — Književnost hrvaška. — † Mihovil Pavlinovič. — Dr. Weitlof in naš list. — „LJUBLJANSKI ZVON“ stoji: vse leto 4 gld. 60 kr., polu leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganju po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (19—4)

Tujci:

2. junija.

Pri **Prisili:** Griesheim iz Augsburga. — Michel, Pichter, Markl, Schindler iz Dunaja. — Wrany iz Marnsdorfa. — Kaminisek iz Brna. — Pavlečić iz Beljaka. — Oberreigerer vit. iz Šneberka. — Petsche iz Kočevja. — Tenyerj Milca iz Trsta. — Franziszi iz Rovigna.

Pri **stomu:** Gutmann iz Frankobroda. — Schurz, Gottlieb, Hanusel, Bašek z Dunaja. — Mickel iz Brna. — Sovzil iz Olomuca. — Schönbaum iz Siska. — Treun iz Japenice. — Šlibar iz Sele. — Teger iz Ljubljane. — Miklavčič, Kumer iz Trsta. — Selem iz Zadra. — Hammer iz Obrovazza.

Pri **avstrijskem cesarji:** Hagen iz Antverpena. — Zissernig iz Beljaka.

Pri **južnem kolodvoru:** Komploj iz Bludenca. — Harriauer iz Dunajskega novega mesta. — Lavrenčič iz Vipave. — Mekinda z Reke.

Pri **bavarskem dvoru:** Lentsche z Reke. — Jaklitsch iz Kočevja. — Ložke iz Spodnjega Bukovja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. junija.	7. zjutraj	734.23 mm.	17.0° C	brezv.	obl.	
	2. pop.	732.68 mm.	23.2° C	sl. zab.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	731.79 mm.	18.6° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura 19.6°, za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 3. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.65	— gld. 81.80
Srebrna renta	82.75	— 82.95
Zlata renta	112.65	— 112.75
5% marcna renta	97.10	— 97.25
Akcije narodne banke	88.6	— 88.6
Kreditne akcije	284.70	— 287.90
London	127.05	— 127
Srebro	—	—
Napol.	10.07 1/2	— 10.07 1/2
C kr. cekini	5.97	— 5.97
Nemške marke	62.35	— 62.32 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129 gld.	— kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163	75
Ogerska zlat. renta 4%	102	102	90
Ogerska papirna renta 5%	88	10	10
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	75
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50	50
Kreditne srečke	100 gld.	177	—
Rudolfove srečke	10	18	75
Akcije anglo-avstr. banke	120	104	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	60	60

Išče se

izprašan mašinist.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (412—1)

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
speditérji c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (401—2)

Zobozdravnika Paichel-a ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdčo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škateljci zobnega praška 60 kr. (288—17)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri lekarji Svobodni in trgovci Karinger-jl.

Izjava o dr. Friderika Lengel-a brezovem balzamu.

„Racionalno izbrane snovi tega lepčila so za lepo polt nepresegljive dobrote in upliva. Da se hitro zgleda koža po pre-stanih kozah, zato je ta balzam pravi unikum.“ (410—1)

Med. Dr. Raspi,
vseučilišni prokurator.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trn-koczy-jl, lekarji; na Dunaji pri Ph. Neustein-u, mesto, Plankeng.

Št. 9256.

(408—3)

Košnja v najem!

V ponedeljek 6. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij ob zagrebški veliki cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri kolezijskem mlinu za leto 1887 po očitnej dražbi kosoma oddala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošeti pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senošetih.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 31. dan maja 1887.

JAN. JAX, Ljubljana.

ZALOGA (230—8)

Bicycles, Tricycles in
otročjih velocipedes.

J. ANDEL-a
novoliznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikanská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri Albínu Šilčarji, trgovcu.
Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (369—3)

FRAN JOSIPOVA GREN- ČICA.

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.

Zaloge povsod. — V Ljubljani: Mihael Kastner, trgovec.

(101—10)

Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87—88)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

BERNHARD TICHÓ, Brno,

Zelny trh št. 18, (211—10)

(v lastnej hiši) razpošilja po poštne povzetki:

1000 ostankov grebenastega su-kna, 6 metrov 40 cm., za celo moško obleko, ki se sme prati.	gl. 3.—	1000 ostankov Brnskega sukna, 3 1/2 metra, zadosti za celo moško obleko	gl. 4.50
Deset metrov polvolnenega kaš-mirja, 100 cm. širokega, v vseh bar-vah, za celo obleko	gl. 4.50	Kos domačega platna, 1/4, 29 1/2 Dunajskega vatla.	gl. 4.50
Deset metrov indijskega fole, pol volna, dvojne širokosti, zadosti za celo obleko	gl. 5.—	Kos Rumburskega oksforda, 29 1/2, Dunajskega vatla, najboljše baže	gl. 4.50
Deset metrov brošovanega bla-ga, izvrstne baže, 60 centimetrov širok	gl. 3.80	Kos šifona, jako dobre baže, 30 Dun. vatlov, cel	gl. 5.30
Deset metrov trinitnika, jako tra-jen	gl. 2.80	Kos King tkanine, 30 Dun. vatlov, cel 1/4, boljši kakor platno	gl. 5.80
Deset metrov blaga za obleke in ponočne suknje, 60 cm. širokosti, najnovejši dessins	gl. 2.50	Jute-garnitura, obstoječa iz 2 po-steljnih odej in prta, okolu in okolu z resami	gl. 3.50
Deset metrov volnenega ripsa, v vseh barvah, 60 cm. širokosti, za jedno obleko	gl. 3.80	Rips-garnitura, obstoječa iz 2 po-steljnih odej in namiznega prta s cofi	gl. 4.50
Deset metrov belge iz ovčje volne, dvojne širokosti, za celo obleko	gl. 8.50	Ostanek posobne preproge, 10 do 12 metrov dolg, jako trajna, kra-sen dessins	gl. 3.50

Uzorci in ceniki zastoj in franko.

V Zvezd,
v hiši „Matice Slovenske“.

MARIJA DRENIK.

V Zvezd,
v hiši „Matice Slovenske“.

Predtiskarija.

Bogata zaloga ženskih ročnih del, začetih in izvršenih.
Snovi za vezanje. Harlandska preja.